

HRT - HRVATSKA TELEVIZIJA

MOJI MEDVJEDIĆI

Ja se zovem Josipa Mančić. Ovo je moje selo Kuterevo.

Moje selo okruženo je planinama i šumama. Tamo žive medvjedi, nekad se dogodi da mali medvjedi ostanu bez roditelja i sami lutaju šumom. To je jako opasno za male životinje, zato su u mom selu za njih napravili utočište. To je ograđeni prostor gdje su mali medvjedi zaštićeni dok ne odrastu.

Neki lovac je išao šumom i, kako se je majka medvjedica digla iz kamenja, on se ustrašio i pucao. Tek poslije kad je majku ubio, onda je vidio da su mali medvjedići tu. Onda je zvao utočište za medvjediće, onda su dovezli ih ovamo.

Smješteni su u kuću moga susjeda, gospodina Ivana, koji se brine o ostalim medvjedima u utočištu.

MUŠKO

Evo nas tu smo.

DRUGI GLAS

Čujem da ste u školi odlučili ipak mi pomoći, brinuti se o medvjedima.

ODGOVOR

Mene su odlučili da ja pomognem vama brinuti se o medvjedićima.

MUŠKO

Tvoj rad je dozvolio da ti. (da) Oho pametni su jer ipak ti si i prošle godine sa medvjedićima bila, odnosno poznaš one druge, a sada u zimi ove treba posebno hraniti, posebno ih dragati i dati im uvijek priliku da osjećaju da nisu sami.

ŽENSKO

Kad su im imena davali, mala, Ado i to, podsjeća na lovca i njegovu ženu, to je bio nadimak lovcu, ja mislim Ado, a od lovca žena se zvala Marija i onda su zato dali ovom ženskom medvjediću Mara. Ne znam zašto su dali takva imena da se prisjećaju na lovca koji im je ubio majku i tako.

Medvjedić Ado je bio bolestan i uginuo je. Mara je ostala sama, bila je tužna, ostala je bez majke, sada bez brata, nekako sve potreseno. Mara je zbunjena, cijeli dan plače za bratom, tužna je non stop. I za prijatelja, kao da nije usamljena, su joj dali psa, on njoj pravi društvo, ali nije ni to dovoljno, uvijek onako šeće tužno, traži brata kao.

Ne smijem dirati to s rukama zbog Adove bolesti, još se nije ustanovilo je li ona možda dobila simptome bolesti od Ada ili je zdrava.

Tu dole je kuća moja, u njoj živim ja, moja sestra baka, tata, mama, životinje sa mnom.

Ti bi šćap, zvrkasta.

Ovce vodim na pašu i kada počimlje rasti mlada trava svakog dana prolazim kraj medvjedića. Moje ovce su se na to naviknule i više se ne boje medvjedića, a medvjedići ne bi htjeli pojesti ovcu jer su se isto naučili na te ovce.

Medvjed je pametniji nego čovjek, on neće, na primjer, ono što pojede od šljive košticu baciti negdje kad nije baš povoljno, on će baciti onda kad zna, kad zna, jer onda od te koštice može izrasti plod i on može i druge godine doći i to pojesti, opet to.

A ljudi, ljudi bace smeće, od smeća ne može ništa narasti. Dobro bi bilo da bace neki sjemen da izraste neki cvijet ili nešto za život ili za ljude. To su meni neki glupi ljudi što to zagađuju, pa ja kažem - zašto to radite, to nije lijepo; oni kažu: e pa to će opet zarasti, opet će biti tako. Ali neće biti tako, bit će drugačije i neće biti onako kakva je bila priroda.

Mara će dobiti svoje stanište, bit će jednu godinu u ogradici maloj dok se ne napravi velika ograda za ove velike medvjede, to će biti prvi razred. Tamo će onda biti godinu dana i onda će ona prijeći; kao stara neće imati društva, a možda joj

bude pas kao društvo, ali ne znam. Tako svake godine ide u drugu ogradu. Ali to će biti neka velika, velika ograda, bit će u šumi, neće se ta ograda primijetiti jer to će biti tog stabala neće biti kao ovo neprirodno, bit će skroz priroda, samo će biti ograđeno da ne bi medvjedi izašli van jer su se naviknuli na ljude pa se boje da mogu izaći van i ljudima nešto napraviti.

U Kuterevo je stiglo mnogo volontera iz raznih zemalja. Oni grade novi dom za Maru.

Sada je Mara već kao skoro veliki medvjed i jako se bojim, iz igre, kad se igram, ona ogrebe svojim šapicama, ali to nije namjera, ona se želi igrati, ona misli - to sa šapicama, da je to igra.

Ostatak ljetnih praznika provest ću na moru, tome se najviše veseli moja sestra. Meni je malo žao ići jer neko vrijeme neću vidjeti Maru.

Mara, Mara!

Kad se vratim, Mara će još malo odrasti i imat će novi dom, ali neće biti sama, ja ću joj svaki dan praviti društvo. Ona će uvijek ostati jedan mali medvjedić.